12/01/2024

Dëshmorët Tatjana, dhjakone; Efthasia, Mertiu. Oshënar Ilia, çudibërës. Provi i Veronës

E premte, 12 janar 2024 – Shenjtori i ditës.
DITË KRESHME
Dëshmorët Tatjana, dhjakone; Efthasia, Mertiu. Oshënar Ilia, çudibërës. Provi i Veronës.
– DËSHMORE TATJANA, DHJAKONE –
Shën Tatjana ishte bija e një romaku të pasur e me influencë, i cili kishte qenë 3 herë konsull. U bë dhjakone e Kishës së Romës, dhe u denoncua si e krishterë në kohën e sundimit të perandorit Aleksandër Seviri (222-235). E nxorën para sovranit, rrëfeu me trimëri Emrin e Krishtit dhe, kur e shpunë në tempull, i rrëzoi përtokë idhujt e rremë me fuqinë e lutjes.
Atëherë ushtarët u sulën me tërbim drejt saj, e qëlluan në fytyrë, ia çanë faqet me grepa hekuri; pastaj, si e varën mbi një shtyllë, ia shqyen trupin me ganxha dhe krehër hekuri, e shkelën duke e hequr zvarrë nga flokët dhe e hodhën në furrë të zjarrtë.
Duke qenë se shenjtorja mbetej e paprekur, i lëshuan mace të egra, të cilat nuk guxuan t'i afroheshin. Përfundimisht, i dhuruan trofeun e fitores me prerjen e kokës.
* * * * *
– DËSHMOR MERTIU –

Shën Mertiu ishte ushtarak në legjionin e Maurëve, në Afrikë, në kohën e sundimit të Dioklecianit. Meqë donin t'i impononinn t'u sakrifikonte idhujve, ai refuzoi duke rrëfyer se ishte i krishterë. E çuan para perandorit, i cili ia hoqi gradën dhe dha urdhër të rrihej me shkop.
Shenjti u tregua i fuqishëm shpirtërisht, aq sa nuk la të dilte asnjë britmë prej gojës së tij, edhe pse u torturua me orë të tëra dhe nuk i mbeti pjesë në trup pa plagë.
Tirani u habit me qëndresën e tij dhe urdhëroi ta burgosnin. Pas 8 ditësh, plagët e shenjtit ishin qelbëzuar. Kështu ai arriti në fund të betejës së tij të lavdishme.
* * * * *
– OSHËNAR ILIA, ÇUDIBËRËS –
Shën Ilia asketizoi për më shumë se 70 vjet në një shkretëtirë të tmerrshme pranë Antinoës, kryeqyteti i Tebaidës, në shekullin e 4-t. Që në fillim të tërheqjes së tij, hante vetëm një herë në javë dhe, kur kaloi moshën 100-vjeçare, ushqehej vetëm në darkë, me tri copa buke dhe tri kokrra ullinj. Thoshin se fryma e profetit Ilia banonte tek ai dhe të shumta ishin mrekullitë që kryente përditë.
Ai përsëriste shpesh: "Kushdo që do vuajtjen, do të fitojë më vonë gëzimin dhe prehjen", edhe këtë: "Sa për mua, u druhem 3 gjërave: çastit kur shpirti do të dalë nga trupi, kur do të dal para Perëndisë dhe kur do të merret vendimi për mua". Fjeti në paqe në moshën 110-vjeçare.

Kisha Orthodhokse Autoqefale e Shqipërisë